

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. гр. Добрич, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги М. Павлов

при участието на секретаря Нели Ил. Бъчварова
като разгледа докладваното от Георги М. Павлов Търговско дело № 20223200900208 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Търговско дело № 208/2022 г. по описа на Окръжен съд – Добрич е образувано по искова молба рег. вх. № 6461/05.12.2022 г. на регистратурата на Окръжен съд - Добрич, подадена от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр. София, район Младост, бул. „***“ № 111 П, ЕИК 831094393, съд. адрес гр. Варна, бул. „***“ № 113, юрисконсулт Г. Д., с която при условията на обективно съединяване срещу А. И. А. ЕГН ***** с последен известен постоянен и настоящ адрес гр. Балчик, ул. „***“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, са предявени следните искове:

иск за установяване съществуването на вземанията на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр. София, район Младост, бул. „***“ № 111 П, ЕИК 831094393, съд. адрес гр. Варна, бул. „***“ № 113, юрисконсулт Г. Д. срещу А. И. А. ЕГН ***** с последен известен постоянен и настоящ адрес гр. Балчик, ул. „***“ № 13, общ. Балчик, област Добрич за сумата от **44 000.00 лв.**, представляващи неплатена главница по Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане, претендиран на основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД

във вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ.

иск за установяване съществуването на вземанията на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр. София, район Младост, бул. „***“ № 111 П, ЕИК 831094393, съд. адрес гр. Варна, бул. „***“ № 113, юрисконсулт Г. Д. срещу А. И. А. ЕГН ***** с последен известен постоянен и настоящ адрес гр. Балчик, ул. „***“ № 13, общ. Балчик, област Добрич за сумата от **3 596.77 лв.**, представляващи неплатена договорна лихва, начислена за периода 25.10.2020 г. – 04.04.2022 г., дължима на основание т. 4 от Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане, претендиран на основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ.

иск за установяване съществуването на вземанията на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр. София, район Младост, бул. „***“ № 111 П, ЕИК 831094393, съд. адрес гр. Варна, бул. „***“ № 113, юрисконсулт Г. Д. срещу А. И. А. ЕГН ***** с последен известен постоянен и настоящ адрес гр. Балчик, ул. „***“ № 13, общ. Балчик, област Добрич за сумата от **662.62 лв.**, представляващи неплатена наказателна лихва, начислена за периода 25.10.2020 г. – 04.04.2022 г., дължима на основание т. 15, раздел II от Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане, претендиран на основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ.

иск за установяване съществуването на вземанията на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр. София, район Младост, бул. „***“ № 111 П, ЕИК 831094393, съд. адрес гр. Варна, бул. „***“ № 113, юрисконсулт Г. Д. срещу А. И. А. ЕГН ***** с последен известен постоянен и настоящ адрес гр. Балчик, ул. „***“ № 13, общ. Балчик, област Добрич за сумата от **97.78 лв.**, представляващи неплатена законна лихва, начислена за периода 05.04.2020 г. – 14.04.2022 г. по Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417

ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане, претендиран на основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ.

иск за установяване съществуването на вземанията на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр. София, район Младост, бул. „****“ № 111 П, ЕИК 831094393, съд. адрес гр. Варна, бул. „****“ № 113, юрисконсулт Г. Д. срещу А. И. А. ЕГН ***** с последен известен постоянен и настоящ адрес гр. Балчик, ул. „****“ № 13, общ. Балчик, област Добрич за сумата от **60.00 лв.**, представляващи неплатена такса за връчване на покана за предсрочна изискуемост по Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане, претендиран на основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ.

иск за установяване съществуването на вземанията на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр. София, район Младост, бул. „****“ № 111 П, ЕИК 831094393, съд. адрес гр. Варна, бул. „****“ № 113, юрисконсулт Г. Д. срещу А. И. А. ЕГН ***** с последен известен постоянен и настоящ адрес гр. Балчик, ул. „****“ № 13, общ. Балчик, област Добрич за сумата от **111.12 лв.**, представляващи неплатена сума за застраховка по Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане, претендиран на основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ.

В петитума на исковата молба се съдържа искане за присъждане на сторените в заповедното производство разноски, както за присъждане на разноските в настоящото производство.

Назначените по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особени представители оспорват исковите по основание и размер.

ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установена следната **ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:**

Безспорно установено е по делото, че на 29.09.2020 г. между „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД от една страна като кредитор и А. И. А. от

друга страна като кредитополучател е сключен Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., по силата на който банката е отпуснала на кредитополучателя сумата от 44 000.00 лв., при уговорените условия и срок, а кредитополучателят се задължил да ползва сумите съобразно уговореното и да ги върне след изтичането на срока.

Договорът за кредит е изготвен съобразно изискванията на чл. 11, ал. 2 ЗПК. В съответствие със специалното законодателство банката е предоставила на кредитополучателя и на съдлъжника необходимата преддоговорна информация по чл. 5 ЗПК.

Видно от заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, банката е изпълнила задължението си, произтичащо от договора за банков кредит за отпускане на кредитополучателя на уговорената сума, като на 29.09.2020 г. е превела по негова сметка сумата от 44 000.00 лв.

Вещото лице е установило, че кредитополучателят е усвоил процесната сума.

Длъжникът не е изпълнил задълженията си, произтичащи от договора за банков кредит.

Според експертното мнение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, кредитополучателят не е изпълнявал задълженията си, произтичащи от договора за банков кредит.

С оглед неизпълнението на задълженията на кредитополучателя, банката е предприела действия по обявяването на предсрочната изискуемост на вземанията по цитирания договор за банков кредит, като за целта е изпратила чрез ЧСИ *** И. - Костадинова, рег. № *** на КЧСИ с район на действие ОС-Добрич, уведомление до кредитополучателя за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, връчено при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК на 14.02.2022 г., видно от констативен протокол от 21.02.2022 г., издаден от частния съдебен изпълнител.

Горепосочените размери на вземанията на банката към кредитополучателя се установяват и от заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза.

На 13.04.2022 г. Банката е подала до Районен съд–Балчик заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист въз основа на извлечение от счетоводните книги по чл. 417 ГПК срещу кредитополучателя

за процесните суми.

По силата на Заповед № 73 за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК, издаден по ч. гр. д. № 187/2022 г. по описа на Районен съд - Балчик, кредитополучателят е осъден да заплати процесните суми.

По молба на банката и въз основа на горепосочената заповед, при ЧСИ *** И. - Костадинова, рег. № *** на КЧСИ с район на действие ОС-Добрич, е образувано изпълнително дело № 2022***0400242 срещу кредитополучателя.

Поканата за доброволно изпълнение, ведно със заповедта за изпълнение са връчени на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК.

С оглед гореизложените обстоятелства, заповедният съд с Определение № 499/23.11.2022 г. по ч. гр. д. № 187/2022 г. по описа на Районен съд – Балчик е указал на банката да предяви установителен иск по чл. 422 ГПК срещу длъжника в едномесечен срок и е спрял изпълнението.

Съобщението е връчено на банката на 30.11.2022 г.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните **ПРАВНИ ИЗВОДИ:**

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК с предмет установяване съществуването на вземане по издадена заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК.

Предпоставките за надлежно предявяване на иска по чл. 422 ГПК са: 1. Издадена заповед за изпълнение; 2. Надлежно предявено възражение от длъжника в преклузивния срок по чл. 414, ал. 2 ГПК; 3. Разпореждане на съда, съдържащо длъжимите указания по чл. 415, ал. 1 ГПК и 4. Предявяване на иска по чл. 422, ал. 1 ГПК в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК.

При съобразяването на кумулативно установените предпоставки за предявяването на иска по чл. 422 ГПК, настоящият състав на Съда, необвързан от констатациите по тях на съда в заповедното производство, намира, че искът по чл. 422 ГПК, предмет на настоящото търговско дело, за надлежно предявен.

Предметът на правния спор по делото се определя от правните твърдения на ищеца за съществуването на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение. Съдът със своя акт следва да се произнесе по въпроса

за съществуването, респ. несъществуването на правото, за което е издадена заповед за изпълнение.

С предявяването на настоящия иск по чл. 422, ал. 1 ГПК кредиторът се позовал на сключен на 29.09.2020 г. договор за банков кредит и настъпила предсрочна изискуемост на кредита съгласно чл. 60, ал. 2 ЗКИ, считано от 14.02.2022 г.

Поради обусловеността на установителния иск по чл. 422 ГПК от издадената заповед за изпълнение, основано на извлечение от счетоводните книги на банката, предметът на делото е обвързан от основаниято и размера на вземането, така както са заявени от кредитора в заповедното производство.

Предсрочната изискуемост настъпва при наличието на две условия: обективният факт на неплащане и упражнено от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Моментът, в който настъпва предсрочната изискуемост на кредита, е датата, на която волеизявлението на банката, че счита кредита за предсрочно изискуем е достигнало до длъжника при наличието на обективните предпоставки за изгубване на преимуществото на срока - ТР – 4 - 2013 – ОСГТК. Преценката относно упражняването на правото принадлежи на кредитора. Настъпването на предсрочната изискуемост предпоставя осъществяването на два юридически факта – неизпълнение на длъжника и изрично волеизявление на кредитора за отнемане на преимуществото на срока. Когато кредиторът като заявител в заповедното производство се е позовал на предсрочна изискуемост на целия кредит, респ. остатъка от кредита, настъпването ѝ трябва да предхожда образуването на заповедното производство. Ако фактите, относими към настъпване и обявяване на предсрочната изискуемост, не са се осъществили преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, вземането не е изискуемо в заявения размер и не е възникнало на предявеното от заявителя основания. Настоящият случай не е такъв. В процесния казус е налице пълно неизпълнение на задълженията на кредитополучателя, поради което Съдът приема, че към 14.02.2022 г., когато е редовно и надлежно връчено уведомлението за предсрочната изискуемост на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, същият вече е бил в просрочие. В разглеждания случай банката е проявила грижата на добрия търговец, като е изпратила уведомлението до длъжника съобразно реда на чл. 18, ал. 5 ЗЧСИ

на посочения от последния адрес. При договора за банков кредит е налице неделимо плащане. В случай, че е уговорено връщането на заетата сума да стане погасителни вноски на определени дати, то това не превръща тези вноски в периодични плащания. Договореното връщане на заема на погасителни вноски представлява съгласие на кредитора да приеме изпълнение от страна на длъжника на части – аргумент за противното основание от чл. 66 ЗЗД. Приложима по отношение на това задължение е общата петгодишна давност по чл. 110 ЗЗД, изчислена от датата на уговорения краен срок за погасяване на кредита, а не кратката тригодишна давност по чл. 111, б. „в“ ЗЗД.

В процесния казус, съвкупният анализ на доказателствата по делото обосновава извода за наличието на облигационно отношение по договор за банков кредит по смисъла на чл. 430 и сл. ТЗ между „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД от една страна като кредитор и А. И. от друга страна като кредитополучател, по силата на което банката се е задължила да отпусне на кредитополучателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а кредитополучателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичането на срока.

Договорът за банков кредит е абсолютна търговска, изключителна банкова активна сделка – чл. 1, ал. 1, т. 7 ТЗ във вр. с чл. 2, ал. 1 ЗКИ.

Към датата на сключване на договора за банков кредит е приложим Законът за потребителския кредит и Законът за защита на потребителите. Кредитополучателят отговоря на дефиницията за „потребител“ по смисъла на параграф 13, т.1 от ДР на ЗЗП и на чл. 9, ал. 3 ЗПК; банката – на дефиницията за „търговец“ по смисъла на параграф 13, т. 2 от ДР на ЗПП и на чл. 9, ал. 4 ЗПК; договорът има за предмет предоставяне на финансова услуга, свързана с дейността на кредитна институция по смисъла на параграф 13, т. 12 от ДР на ЗЗП и на чл. 9, ал. 1 ЗПК; липсва предвиденото в този закон основание за неприложимост.

Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, националният съд е длъжен служебно да разгледа неравноправния характер на договорна клауза – Решение на Съда (четвърти състав) от 04.09.2009 г. по дело С – 243/08 и Решение на Съда (първи състав) от 03.06.2010 г. по дело С – 484/08.

Съгласно чл. 146, ал. 1 ЗЗП, неравноправните клаузи в договорите са

нищожни, освен ако са уговорени индивидуално. Клаузи, които не са уговорени индивидуално, са дефинирани в чл. 146, ал. 2 ЗЗП – клаузи, изготвени предварително, при които потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им и е посочен пример за такива клаузи при договорите, сключвани при общи условия, като изброяването не е изчерпателно.

Съгласно чл. 143 ЗЗП, неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, при определени хипотези, регламентирани в цитираната правна норма, като: т. 9 – при налагане на потребителя приемането на клаузи, с които той не е имал възможност да се запознае преди сключването на договора; т. 10 – при предвидена възможност на търговеца да променя едностранно условията по договора въз основа на непредвидено в него основание; т. 11 – при възможност на търговеца да променя едностранно без основание характеристиките на стоката или услугата; т. 12 – при предвиждане цената да се определя при получаването на стоката или услугата или при предоставено право на търговеца или доставчика да увеличава цената, без потребителят да има право в тези случаи да се откаже от договора, ако окончателно определената цена е значително завишена в сравнение с цената, уговорена при сключване на договора.

В чл. 144 ЗЗП са посочени изключенията, при които определени хипотези, регламентиращи неравноправни клаузи в договори с потребители, визирани в чл. 143 ЗЗП, са неприложими. Така според чл. 144, ал. 3 ЗЗП нормите на чл. 143, т. 7, 10 и 12 не се прилагат спрямо сделки с ценни книжа, финансови инструменти и други стоки или услуги, чиято цена е свързана с колебанията/измененията на борсовия курс или индекс или с размера на лихвения процент на финансовия пазар, които са извън контрола на търговеца или доставчика на финансовите услуги.

От гореизложеното се налага извода, че за да е нищожна като неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, тя следва да не е уговорена индивидуално и да осъществява някой от фактическите състави на чл. 143 ЗЗП, като същевременно не попада в някое от изключенията на чл. 144

ЗЗП.

Систематическото тълкуване на разпоредбите на чл. 143 и чл. 144 ЗЗП е основание са следния извод: допустима е уговорка в потребителски договор с предмет предоставяне на финансова услуга, предвиждаща възможност за увеличаване на първоначално уговорената цена, когато са налице следните кумулативни условия: 1. Обстоятелствата, при чието настъпване може да се измени цената на финансовата услуга, трябва да бъдат изрично уговорени в потребителския договор; 2. Обективен характер на обстоятелствата; 3. Методиката за промяна на цената на финансовата услуга трябва да е подробно и ясно описана в потребителския договор; 4. При настъпването на обстоятелствата да е възможно както повишаване, така и понижаване на първоначално уговорената цена на финансовата услуга.

Съгласно чл. 143 ЗЗП, неравноправната клауза е уговорка във вреда на потребителя. Липсата на вредоносен характер имплицитно изключва квалификацията на уговорката в чл. 6 от Договора като неравноправна.

С оглед гореизложените доводи, Съдът не констатира наличието на неравноправни клаузи по смисъла на ЗЗП.

Съдът констатира, че договорът за банков кредит отговаря и на изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 – 12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7- 9 ЗПК, поради което не е нищожен по смисъла на чл. 26, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 22 ЗПК.

Гореизложените доводи обуславят извода за възникването на валидно облигационно отношение, произтичащо от договор за банков кредит по смисъла на чл. 430 и сл. ТЗ, сключен между банката и кредитополучателя.

С оглед експертното мнение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, което съответства на събрания по делото доказателствен материал, Съдът намира исковите претенции за доказани и основателни в пълния претендиран размер.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед изхода на правния спор, на ищеца следва да се присъдят следните разноски по делото: 1 133.30 лв., представляваща държавна такса, 500.00 лв. представляваща депозит за вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, 2 300.00 лв. – платено възнаграждение за особените представители и юрисконсултско възнаграждение чл. 78, ал. 8 ГПК в размер на 540.00 лв. с оглед представения

по делото списък по чл. 80 ГПК, както и сторените в заповедното производство разноски.

С оглед изложените съображения, **ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО СЪЩЕСТВУВАНЕТО на следните вземания на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр. София, район Младост, бул. „***“ № 111 П, ЕИК 831094393, съд. адрес гр. Варна, бул. „***“ № 113, юрисконсулт Г. Д., към А. И. А. ЕГН ***** с последен известен постоянен и настоящ адрес гр. Балчик, ул. „***“ № 13, общ. Балчик, област Добрич, произтичащи от Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК в Районен съд– Балчик – 13.04.2022 г. в размерите, посочени в представеното по ч. гр. д. № 187/2022 г. по описа на Районен съд – Балчик извлечение от счетоводните книги на банката и Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., по което е издадена Заповед № 73 за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК: **44 000.00 лв.**, представляващи неплатена главница по Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане; **3 596.77 лв.**, представляващи неплатена договорна лихва, начислена за периода 25.10.2020 г. – 04.04.2022 г., дължима на основание т. 4 от Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане; **662.62 лв.**, представляващи неплатена наказателна лихва, начислена за периода 25.10.2020 г. – 04.04.2022 г., дължима на основание т. 15, раздел II от Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане; **97.78 лв.**, представляващи неплатена законна лихва, начислена за периода 05.04.2020 г. – 14.04.2022 г. по Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху

главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане; **60.00 лв.**, представляващи неплатена такса за връчване на покана за предсрочна изискуемост по Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане; **111.12 лв.**, представляващи неплатена сума за застраховка по Договор за банков кредит № ***/ 29.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК – 13.04.2022 г. - до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА А. И. А. ЕГН ***** с последен известен постоянен и настоящ адрес гр. Балчик, ул. „****“ № 13, общ. Балчик, област Добрич да заплати на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД гр. София, район Младост, бул. „****“ № 111 П, ЕИК 831094393, съд. адрес гр. Варна, бул. „****“ № 113, юрисконсулт Г. Д., сторените в заповедното производство разноси: **970.55 лв.**, представляващи държавна такса и **50.00 лв.**, представляващи юрисконсултско възнаграждение по заповедното производство, както и сторените в първоинстанционното производство разноси: : **1 133.30 лв.**, представляваща държавна такса, **500.00 лв.** представляваща депозит за вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, **2 300.00 лв.** – платено възнаграждение за особените представители и юрисконсултско възнаграждение чл. 78, ал. 8 ГПК в размер на **540.00 лв.**

**РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ВЪЗЗИВНО ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД
ВАРНЕНСКИЯ АПЕЛАТИВЕН СЪД В ДВУСЕДМИЧЕН СРОК ОТ
ВРЪЧВАНЕТО МУ НА СТРАНИТЕ.**

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____